

Ole Christensen, J. B. Jensen, L. Christensen, Bønløkke, Bajer og Bojsen:

Til § 17.

1) § 3die og 4de Linie udgaa Ordene: „i det i § 13 omhandlede Tilfælde.“

2) § 4de Linie sættes istedetfor „og“: „; dog“.

3) Paragrafens 2det og 3die Punktum udgaa.

Af Justitsministeren:

Til § 23.

4) Istedetfor 1ste Punktum og de 4 første Ord af 2det Punktum sættes: „Egtesom de endnu gjældende Bestemmelser om Forpligtelsen til at være forsynet med Rejsepas ved Ankomsten her til Landet bortfalde som Følge af Reglen i denne Lovs § 1, saaledes ophæves fremdeles“.

Formanden: Det bliver mig nu meddelt af den ærede Ordfører (Holstein-Ledreborg), at endnu et Vndringsforslag er stillet og er under Trykning, saa at det kan ventes her om et Døgn. Jeg skal derfor opsætte Sagens Foretagelse nogle faa Minuter, indtil vi forhaabentlig kunne se Vndringsforslaget trykt foreligge her, idet det da under Forudsætning af Thingets Samtykke kan foretages til Behandling tilligemed de alt foreliggende Vndringsforslag.

Efter et Ophold bemærkede

Formanden: Det bebudede Vndringsforslag af Ordføreren er nu omdelt. Det kan imidlertid kun foretages under Forudsætning af Thingets Samtykke, men hvis Ingen forlanger Afstemning, vil jeg betragte Samtykket som meddelt uden Afstemning. (Ophold). Det er saaledes meddelt.

Det omdelte Vndringsforslag er saalydende: § 4, sidste Stykkes 1ste Linie, indskydes efter Ordene „anvendelige paa“: „de i § 3 nævnte“.

De stillede Vndringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets endelige Vedtagelse sættes under Et under Forhandling.

Ordføreren (Holstein-Ledreborg): Med Hensyn til de omdelte Vndringsforslag skal jeg tillade mig at bemærke, at det nu nylig omdelte Vndringsforslag af mig ikke gaar ud paa Andet end paa en forandret Redaktion af Lovens § 4, saaledes som den sidst blev vedtagen, en Redaktionsændring, der allerede har været omtalt i Udvalget, og som jeg ogsaa tillod mig at omtale ved 2den Behandling. Den gaar ud paa i § 4, sidste Stykkes 1ste Linie, at indskyde Ordene: „de

i § 3 nævnte“ for derved at forebygge enhver Misforstaaelse af Lovens Mening, idet det jo aabenbart var Meningen med den Ændring, der blev vedtagen sidst, at kun de i § 3 nævnte Udlændinge skulle underkastes den i § 4 sidste Stykke omtalte Tvang; men Ordene i § 4 ere saa vide, at de kunne give Anledning til Misforstaaelse for dem, der ikke have fulgt Forhandlingerne her i Salen, og for at forebygge dette er det, at disse Ord ere foreslaaede indskudte, som jeg haaber træffe de ærede tidligere Forslagsstilleres Mening. — Hvad de andre Vndringsforslag angaar, da er det en Selvfølge, at jeg tilraader at vedtage det af Justitsministeren stillede Redaktionsforslag til § 23. Det er ikke Andet end en Følge af, hvad der sidst blev Enighed om ved 2den Behandling. — Derimod kan jeg ikke tilraade at vedtage Vndringsforslaget til § 17. Det forekommer mig forøvrigt, at dette Forslag medfører ikke saa ringe maasse absolut Fare for denne Lovs endelige Vedtagelse. Jeg skal strax, førend Forslagsstillerne motivere deres Vndringsforslag, tillade mig at oplyse, at Grunden, hvorfor vi vedtog det af os til 2den Behandling stillede Vndringsforslag til § 17, var den, at vi vilde holde alle Principspørgsmaal i denne Sag og Spørgsmaal om Refusion og Betaling ude af Loven for ikke at lægge Loven Kansfæligheder i Veien ved dens senere Gang gennem det andet Thing. Men det er aabenbart, at naar de Bestemmelser, som nu her ere foreslaaede, indsættes i § 17, bliver der netop paa dette Gebet reist et Principspørgsmaal, nemlig Spørgsmaalet om, hvorvidt Statskassen eller enkelte Kommuner eller de større Kommuner skulle afholde vedkommende Udgifter, og jeg tror derfor, at det var meget ønskeligt, om Forslaget ikke gik igjennem, da jeg ikke ser rettere, end at vi ved dets Vedtagelse udsætte selve Loven for Fare. Vi kunne desuden meget let paa et senere Stadium komme ind paa dette Spørgsmaal, da selve Loven lader Døren staa aaben for Omordningen af dette Forhold, saa at vi kunne vente med at berøre hele dette Forhold om, hvem der skal betale, til en anden Leilighed. Der kan da muligvis blive Anledning til at omtale det; dog skal jeg allerede nu tillade mig at bede ærede Medlemmer om ikke at stemme for dette Vndringsforslag. Forøvrigt skal jeg afholde mig fra videre at omtale det, indtil det er motiveret af de ærede Forslagsstillere.

J. Madsen: Det Forslag, som jeg i Forening med 14 andre Medlemmer har tilladt mig at stille til § 17, gaar ud paa at forandre denne Paragraf saaledes, at det bliver Statskassen, der kommer til at udrede Udgifterne ved Gjensendelsen og Udvisningen i alle Tilfælde, kun med det Bibehold, at for de Personers Vedkommende, som ere komne ind over Grændsen og som vises tilbage, bliver det staaende ved, hvad der